

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **N. K.**, zast. JUDr. Petrem Práglem, advokátem se sídlem v Ústí nad Labem, Dlouhá 5, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 8. 2005, č. j. 14 Az 126/2004 – 30,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Soudem ustanovenému advokátovi JUDr. Petru Práglovi **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů celkem ve výši 2150 Kč, které mu budou proplaceny do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 2. 2. 2004, č. j. OAM-1790/VL-15-C09-2003 nebyl žalobkyni udělen azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999, o azylu a o změně zákona č. 283/1991Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně bylo rozhodnuto, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona.

Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně dne 9. 2. 2004 žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Krajský soud usnesením dne 22. 8. 2005 řízení o žalobě zastavil, neboť žalobkyně vzala svou žalobu zpět. Výše uvedené usnesení napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v zákonné lhůtě dle § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížností, jíž se domáhala jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení.

Kasační stížnost byla Krajským soudem v Ústí nad Labem předložena dne 20. 1. 2006 Nejvyššímu správnímu soudu.

Podáním datovaným dne 2. 5. 2006, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 5. 2005 vzala stěžovatelka podanou kasační stížnost zpět. Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzoval pochybnosti, Nejvyšší správní soud usnesením řízení v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá při zastavení řízení žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Stěžovatelce ustanovil krajský soud pro řízení o kasační stížnosti zástupce advokáta podle ust. § 35 odst. 7 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení v tomto případě odměnu za zastupování a hotové výdaje platí stát. Při určování výše odměny a náhrady hotových výdajů advokátovi vycházel Nejvyšší správní soud z vyhlášky č. 177/1996 Sb. Dospěl k závěru, že zástupci stěžovatelky náleží odměna podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) a d) této vyhlášky, za dva úkony právní služby po 1000 Kč. Dále mu náleží náhrada hotových výdajů za dva úkony ve výši po 75 Kč (§ 13 odst. 1, 3 cit. vyhlášky). Vyúčtované náklady Nejvyšší správní soud zástupci stěžovatelky přiznal, protože odpovídají obsahu spisu. Celkem tak zástupci stěžovatelky náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 2150 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. května 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu